

A kassai Thália Színház 2017/18-as évadának harmadik nagyszínpadi, de a stúdióelőadásokat is beleszámítva a negyedik bemutatója Kálmán Imre közkedvelt operettje A montmartre-i ibolya lesz, 2018 februárjában.

Három jóbarát nyomorog fényes tehetséggel egy sötét padlásszobában, Párizs szívében, a századforduló idején. Bohémnek lenni izgató, de nem kifizetődő dolog, Raoul, a festő, Henry, az író és Florimond a zeneszerző, ezt a saját bőrén tapasztalja meg. Együtt álmodoznak arról, hogy egyszer majd világhíresek, elismertek, gazdagok és sikeresek lesznek. Egyelőre viszont az alkotói örömök és győzelmek mellett, sokkal jobban lefoglalják őket a szürke, kilátástalan hétköznapok. Alkotás helyett túlélni, hacsak lehet jókedvűen, léhán, könnyedén – ez most a feladat. Ehelyett viszont szenvednek az éhségtől, a mellőzöttségtől, a kudarcra ítélt szerelemtől. A bohémek visszatérő vendége nem a mecénások tömege, megrendelők serege, rajongók hada, de a végrehajtó. A mindennapok szürkeségébe egyedül a kis montmartre-i árva, Violetta hoz egy kis színt. A mindenki által szeretett szerény, kedves kislányt veszély fenyegeti, mostohaanyja egy leánykereskedőnek akarja eladni. Hatalmas feladat vár a három művészre, meg kell menteni Violetta, a montmartre-i ibolyát, még akkor is, ha ezzel legnagyobb álmaikról kell is lemondaniuk. Félreértéseken, abszurd helyzetek során keresztül viszont kiderül az önzetlenség a legjobb ellenszer az élet ridegségével, kegyetlenségével szemben.

Kálmán Imre operettjének szütlésének története legalább annyira kalandos és izgalmas, mint a nagyszívű három bohém árvamentő akciójának egyes történései. Henri Murgies párizsi művészközegben játszó regénye a Bohémek 1848-ban jelent meg. A könyv alapján készült el Giacomo Puccini Bohémélet című operájának librettója, a darab 1896-ban kezdte meg világhódító útját. Kálmán Imre a témát közel negyven évvel később fedezte fel magának, az ő változatának. 1935-ben volt a premierje. A könyv és az opera tragikus, reménytelen, sötét világa után, sokkal kedélyesebben, optimistábban, operetthez illően játékosan és vidámabban rajzolja meg a bohémek közegét. Olyan slágerek is elhangzanak majd a színpadon, mint a Művészhimnusz, Ninon dala, vagy a Ma önről álmodtam megint, bocsánat asszonyom kezdetű más Kálmán-operettből is ismert örökzöld. Az előadást László Sándor újvidéki színész, rendező, színészpédagógus rendezi.

László Sándor rendező a színházról:

Ami bennem színház

Sz - Színház, ami szerelem, odaadás, játék és felelősség, öröm és fájdalom, megfejtésre váró titok.
Í - Írott szó, ami kimondásra vár, ítélet, ami a kimondott szó sorsa, ízek: a sikeré, kenyéré, gyönyöré, baracklekvaré.

N - Nagyszüleim, akik bennem élnek, nevetés, ami nélkül rossz lenne, Neni, ami egy becenév, Nünüke, akit szeretek... nevek, emberek, akik nélkül nem adhatnám magam a színháznak.

H - Ház, haza, hivatástudat, hó télen... ezek olyan dolgok, melyek fontosak, jó ha vannak, hiányuk fájdalmas.

Á - Álom, áldás... hátha megvalósul... ákombákom.

Z - Zene, ami megnyugtat, felkavar, zápor, ami nyári, zivatar, ami néha bennem dúl, zár, amit ki kell nyitni, záróra... zárom soraim.